

Серія «Скарбничка казок світу»

ДЮЙМОВОЧКА

ДЮЙМОВОЧКА
ГЕНЗЕЛЬ І ГРЕТЕЛЬ
ВОВК І СЕМЕРО КОЗЕНЯТ
БЛЯВОЧКА І КРАСУЛЬКА
ГИДКЕ КАЧЕННЯ
ШЕСТЕРО ВЕСЬ СВІТ ОБІЙДУТЬ
ДІВЧИНКА Й ТРОЄ ВЕДМЕДІВ

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

УДК 82-343
ББК 84-4
Д 95

Серія «Скарбничка казок світу» заснована 2011 року

Переказав українською Євген Литвиненко
Ілюстрації Яни Гавриш та Сергія Гавриша

Дюймовочка : казки / переказав укр. Є. Литвинен-
Д 95 ко. — Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2012. — 56 с. —
(Серія «Скарбничка казок світу»).

ISBN 978-966-10-1933-0 (серія)
ISBN 978-966-10-1535-6

Для дошкільного та молодшого шкільного віку.

УДК 82-343
ББК 84-4

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-1933-0 (серія)
ISBN 978-966-10-1535-6

© Євген Литвиненко, переказ українською, 2012
© Яна Гавриш, Сергій Гавриш, ілюстрації, 2012
© Видавництво «Навчальна книга – Богдан», 2012

ДЮЙМОВОЧКА

У невеличкому затишному будиночку жила собі на світі одна жінка. Дітей у неї не було, але їй дуже хотілося мати маленьку дитинку. І от одного разу пішла вона до чаклунки й попросила:

— Допоможи мені, будь ласка. Я дуже хочу мати дитинку.
Чаклунка згідливо кивнула.

— Я рідко допомагаю людям, але тобі допоможу. Ось тобі ячмінне зернятко. Повертайся до себе додому, посади його у квітковий горщик і побачиш, що буде.

Жінка зробила так, як веліла чаклунка. Через кілька днів із

зернятка виросла така чудова квітка, що їй захотілося поцілувати її ніжні пелюстки. І щойно вона доторкнулася до них губами, пелюстки розкрилися. У чашечці квітки сиділа миловидна дівчинка. Вона була зовсім крихітна — усього із дюйм зростом. Тому жінка й назвала її Дюймовочкою.

— Ти моя люба крихітка, — казала жінка, вкладаючи дівчинку спати.

За колисочку їй правила шкаралупа грецького горіха, за перинку — пір'їнки, а за ковдру — пелюстка лілії.

Удень Дюймовочка гралася на столі. Жінка ставила тарілку з водою і пускала по воді пелюстку тюльпана. Для Дюймовочки тарілка з водою була озером, а пелюстка — човном. Вона сідала в нього і плавала у цьому крихітному озерці. Промені сонця перебивалися у прозорій воді, й Дюймовочка відчувала себе щасливою.

Якось уночі, коли дівчинка міцно спала у своїй шкаралупці, у відчинене вікно вистригнула велика потворна жаба.

— Ква-ква, яка гарнесенька дівчинка, — тихо сказала жаба, боячись розбудити Дюймовочку. — Жаль тільки, що не зелена і нема у неї бородавок, як у нас. Та все одно — славна наречена для мого синочка!

Жаба схопила горіхову шкаралупку з Дюймовочкою і вистригнула через вікно у сад. Там, у зарослому болоті, вона жила укупі з сином.

— Добрий мій пане ведмедю, пощади мене, я віддам тобі усі свої скарби! Поглянь на ці чудові коштовні камінці. Не вбивай мене! Яка тобі користь із такого маленького, щуплого чоловічка? Ти навіть не відчуєш мене на зубах. З'їж краще оцих двох злих дівчаток — це ласий шматок для тебе. З'їж їх на здоров'я!

Але ведмідь не звернув уваги на його слова. Він ударив лапою злісного чоловічка і вбив його.

Дівчатка кинулися тікати. Та ведмідь крикнув їм:

— Білявочко, Красулько, не бійтеся, зачекайте, я піду з вами.

Вони впізнали його голос і зупинились. А коли ведмідь підійшов до них, із нього раптом спала ведмежа шкура. І перед ними постав вродливий юнак у золотому вбранні.

— Я королівський син, — сказав він. — А злий карлик, що вкрав у мене скарби, обернув мене на ведмедя, і я мав блукати в лісі, аж поки його смерть звільнить мене. А тепер він дістав кару по заслугі.

Незабаром Білявочка вийшла заміж за королевича, а Красулька — за його брата.

Стара мати жила ще довгі роки щасливо й спокійно вкупі зі своїми дітьми.

А два трояндові кущі вона взяла з собою і посадила під своїм вікном. І щороку розцвітали на них чудові троянди — білі й червоні.

Вона постукала у двері, але ніхто не озвався. Тоді дівчинка прочинила двері й голосно спитала:

— Гей, є тут хто-небудь? — І сама собі відповіла: — Анікогісінько!

Увійшовши в порожній дім, дівчинка відразу ж побачила на кухні пудинг.

— Ой, як смачно він пахне! — вигукнула вона, і невдовзі від пудингу лишилися самі крихти. Наївшись досхочу, дівчинка помітила біля каміна стільчик, поряд із яким стояло два крісла.

— Ага! Я знаю, чий це стільчик! — зареготала дівчинка і так плюхнулась на нього, що той зламався.

Підхопившись із підлоги, бешкетниця помчала сходами нагору, у спочивальню. І, звісно ж, побачила ліжечко ведмедика, котре їй дуже сподобалось.

— Ой, яке м'якеньке! Майже як у мене!

Вона погойдалася трішки на пружинах ліжечка й незчулася, як заснула. А ведмеді тим часом уже підходили до хатини, і ведмедик говорив мамі:

— Яке воно маленьке, це бобренятко! Зовсім як мишенятко! Невже і я був такий, коли народився?

— Трішечки більший, — відповіла мама-ведмедиця.

Але тут тато-ведмідь помітив, що двері в дім прочинені, й здійняв тривогу:

— Ходімо скоріше! Хтось заліз до нас у хату!

Тато-ведмідь страшенно хотів їсти і, певно, через те спершу зазирнув на кухню.

— Так я й знав! — заревів він. — Хтось з'їв наш пудинг!

— І стрибав на моєму кріслі! — додала мама-ведмедиця!

— І зламав мого стільчика! — заплакав ведмедик.

Ведмеді тихо-тихесенько рушили сходами нагору — рип, рип, рип...

Попереду йшов ведмідь-тато, за ним — ведмедиця-мама, а за нею — ведмедик. Вони зайшли до спочивальні й завмерли від подиву — на ліжечку спала дівчинка.

— Яка невихованість! — водночас вигукнули ведмідь і ведмедиця. — Яка зухвалість!

— Не гнівайтесь, я знаю її! — сказав ведмедик. — Вона не хотіла зі мною гратися... І він полоскотав дівчинці п'яту.

— Ой! — скрикнула дівчинка. — Я боюся лоскоту!

Але тут вона побачила ведмедів і з переляку сховалася під ковдру. Потім скочила з ліжечка й кинулась геть із хати. А ведмедик іще довго кричав їй навздогін із ганку:

— Повертайся! Я на тебе не серджусь!

І що найдивніше — наступного дня дівчинка повернулася. Бо це була допитлива дівчинка. Вона постукала у двері, а троє ведмедів озвалися в один голос:

— Ласкаво просимо!

Потім посадовили її до столу й почастували солодким пудингом.

— Дякую, — мовила дівчинка й зашарілася. Їй стало страшенно соромно.

Тоді її підвели до каміна й посадили на стільчик, що його полагодив тато-ведмідь. І пригостили медом.

Від меду дівчинку схилило на сон, і її вклали на ведмедикове ліжечко.

Відтоді дівчинка полюбила ведмедів, а ведмеді теж її полюбили і щодня запрошували до себе в гості. Тому що вередлива й шкодлива дівчинка стала вихованою і доброю.

ЗМІСТ

Дюймовочка	3
Гензель і Гретель.....	12
Вовк і семеро козенят.....	22
Білявочка і Красулька.....	26
Бридке каченя.....	35
Шестеро цілий світ обійдуть.....	43
Дівчинка й трое ведмедів.....	51

Літературно-художнє видання

Серія «Скарбничка казок світу»

ДЮЙМОВОЧКА

Казки

Переказав українською *Євген Литвиненко*
Ілюстрації *Сергія Гавриша*

Головний редактор *Богдан Будний*
Редактор *Ірина Дем'янова*
Технічний редактор *Оксана Чучук*
Обкладинка *Володимира Басалиги*
Комп'ютерна верстка *Нелі Домарецької*

Підписано до друку 23.05.2012. Формат 84х90/16. Папір офсетний.
Гарнітура Baltica. Умовн. друк. арк. 4,90. Умовн. фарб.-відб. 4,90.

Видавництво «Навчальна книга — Богдан»
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга — Богдан, просп. С. Багдери, 34а, м. Тернопіль, 46002
Навчальна книга — Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-19-66; 52-06-07; 52-05-4
office@bohdan-books.com www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-1535-6

